

૪૪૫૬

શ્રી

અનેક સ્તુતિ ગાનિત પદાવળિ.

— ❀ —

ગીતિ.

ભાતું કીરણ કેરા, ઉદયપકી જ્યમ તિમિર દુર નાશે;
તેમજ જૈનધરમના, આરાધનથી શિવવધુ વશ થાશે.

— ❀ —

સર્વે જૈનધર્માભિલાષી સદ્બ્રહ્મસ્થાને વાસ્તે.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

શ્રી “જેડા જૈનહિતેચ્છુ સભા”

અમદાવાદમાં.

“સમશેર બાહાદુર” છાપખાનામાં સત્રાષ્ઠબાઇ
રાખ્યદે છાપી.

— ❀ —

વિક્રમાર્ક ૧૯૪૬

૪૦ સં ૧૮૯૦

કિંમત રૂ ૦—૩—૦

અર્પણ પત્રિકા.

સેઠ. મોહનલાલ અચરતલાલ

ગુ. ખેડા

આ સભા દિન પ્રતિદિન સારા પાયા ઉપર આવેલી જોવાની
છાસા અને તેમાં આનંદ માનવાના અતિ ઉત્સાહને લીધે, અને
સ્વધર્મ ઉપર અત્યંત પ્રીતી રાખીને પ્રસંગે પાત લાગ્નિત્ય લાપ-
જોથી અમારાં હૃદય કમળ પ્રકુલ્લિત કરેછો તેથી, તથા આ લઘુ
ગ્રંથ બનાવીને છપાવવામાં આપે બનતો પ્રયાસ લીધો છે, તેથી
સકળ સભાજનો એકમ.મતથી આ લઘુગ્રંથ આપને ગાન પુર્વક
અર્પણ કરે છે તે સ્વિકારશે.

સુ. ખેડકપુર.

લી.

વિક્રમાર્ક ૧૯૪૬.

} શ્રી જનહિતેચ્છુ સમાના સમાસદો.

૪૪૫૯

શ્રી જીનેદ્ર સ્તુતિ ગર્ભિત

પદવાળિ.

શાર્દૂલ વિક્રીડિત ઇંદ્ર.

ચોવીસે જીનેદ્ર આજ તમને, વંદુ. અતી પ્રેમથી,
આગુછું વળી માર પાપ સહુ ત્રી, જેની પદગામ્તી નથી;
આપો વાણિ રસાળ બાળ ઉપરે, રકાશ્ય દૃષ્ટી કરી,
આરંભુ મતિ જોગ સુખ દૃષ્ટિ આ, પૂરા કરો શ્રીહરી. ૧

પદ ૧

ગરબી રાગ “આદીતિ આરીહંત.”

શાણુ સજ્જન આજ, અહીંયાં આવોરે;
મારા પ્રભુજીને દરબાર, આનંદ લાવોરે. ટેક
છે હમપતિ મહારાજ, કુડળ કાનેરે,

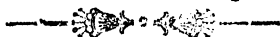
છેડો, પાર. ૧ રૂણાદ્રષ્ટિ.

- માર પ્રભુજીને દરબાર, આયો ઢાણેરે. ૧
- સુખ નર નારીનો સાથ, દરશન કરીએ,
તારા દરશનથી ભવ પાર, પાપજ હરીએરે. ૨
- જ્યે જ્યેજી જીતરાજ, અતર વામીરે,
જોરજન નિરાકાર, માક્ષના ધામીરે. ૩
- રિલ્લ, અજીત, સંમત, જીતજી રાયારે;
અમિનંદન, દામતિનાથ, તમારી માયારે. ૪
- પદ્મ, શુભાર્શ્વનાથ, ચંદન, ચક્રોરારે,
આ સુવર્ધનાથ, દયાળુ ગિતજી મારારે. ૫
- હંસનાથ, વાસુદેવ, વિમલ દેવારે,
આ અનંત, ધર્મનાથ, માગીએ સેવારે, ૬
- સાંતિ, કુંયું, શરનાથ, શિવ સુખ આપોરે;
(આ) મહીનાથ કરી મહેર દુઃખડાં કાપોરે. ૭
- (આ) મુનિસુવ્રત નેમનાથ, જીત લોકાળારે,
(આ) નેમી, પારશ્વનાથ, જ્યે જ્યે કારારે. ૮
- આ મહાવિરસ્વામી, મહારાજ, ગુણના ભરીઆરે,
નમો નમો જગોપશ્વર, જીત ગુણ દરીઆરે. ૯
- તું ધર્મી પુરંબર દેવ, ત્રિજગમાં સાચોરે.
ધન્ય ધન્ય તું જીત રાજનં, જીતો માઓરે. ૧૦
- કૃપા કરે જીતરાજ, ચૌવીશ રાયારે.
શ્રિ જૈન સહાની સાથ, શ્રિ તુજ ગુણ ગાયારે. ૧૧
- ડાહ્યા બંધુ લેહ સાથ, નરને નારીરે;
કરજોડી માગીએ માફ, ચુક હમારીરે. ૧૨

પદ ૨

“કીજે મંગળ આર, આજ ઘેર નાથ પધારયા”
એ રાગ.

ભીડભંજન મહારાજ, ભીડ હમારી ભોળો;
ગાંધ્યો ગુણુ તુજ નાથ, સેવામાં જસ આપો. ટેક ભીડ.
નીરંજન તું દેવ હમારો, નેધારણો આધાર; ભીડ૦૧
તુહી આતાને તુહીરે ત્રાતા, જગત પાલન તું હાર. ભીડ૦૨
વિવિધ પ્રકારે પુજા કરીશ, કેસર ચંદન હાર; ભીડ૦૩
પ્રભુ તુમ આગે નાટક કરીજો, નાચન થેમ થેમકાર. ભીડ૦૪
તાલ મૃદંગ વાજીંત્ર લેઈ ખેડા, ગાવા ગુણુ તુજ નાથ; ભીડ૦૫
પ્રભાવતિનો પ્યારો પ્રમુજ, નમીઓ તુને આવાર. ભીડ૦૬
વામાનંદન સ્વામી તું દેવા, આપો જસ અમ પાળ; ભીડ૦૭
નય ખેડામાં આપ ગિરાજો, જગેજગ ઝમાળ. ભીડ૦૮
મુખ કારણુ તું સાચો સાહીબ. રવે રુખ હરનાર. ભીડ૦૯

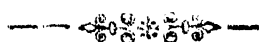

પદ. ૩

“કહોરે કુવર તમે કયાં ગયા,” એ રાગ.
તીરથવંદના. ગરબી. ૩

આથુ અષ્ટાપદ સેવજો, સંજન નરનારી; હાંહારે
સંજન નરનારી ટેક.
ગિરનારે રાજુલ નમનો; ઓચ્છવ થાય ભારી હાંહારે ૧
સમેતશિખર તીરથ વડા, કરમેહી નમીઓ; હાંહારે ૨

પુરવ નવાંછું સમોસર્યા, સિધ્ધાચળ જઇએ, હાંહાંરે ૨
 આઠીશ્વર અલખેલડારે, મારે મન વસિઆ; હાંહાંરે ૦
 તુજ શિખર દીવો ખળેરે, રંગીલા રસિઆ, હાંહાંરે ૩
 સોનારૂપાનાં ખારણાં, ચોખ્ખારો ખોલે; હાંહાંરે ૦
 ખંમા ખંમા મારા પ્રભુ જીને, નહો કોઈ તુજ તોલે. હાંહાંરે ૦ ૪
 ઠંકા નાદ બાજે ઘણારે, રમજીવ ત્યાં થાવે, હાંહાંરે ૦
 ધર્મ ધ્વજા ઉડે ખરીરે, આનંદ નવ માએ. હાંહાંરે ૦ ૫
 ધર્મ મેઘ પ્રણી કરેરે, જૈન ધર્મજ દોવો. હાંહાંરે ૦
 પ્રીતિ અવસર નહીં આવસે, ધર્મી રસ પીવો. હાંહાંરે ૦ ૬
 સખેશ્વર જીન વંદતાં, તારજે જાળે. હાંહાંરે ૦
 સાથે કેસરિઆનાથનાં, દરશન કરીઆ'જો. હાંહાંરે ૦ ૭
 આ રાણેકપુરના થાંભલા, ગણતાં જીલ ખાસો, હાંહાંરે ૦
 આ ત્યાંયાં સીધ્યા નીકળી, અવચળ ગઠ જાસો. હાંહાંરે ૦ ૮
 આ પ્રતિષ્ઠિત સોના તણાં, તમે દરશન કરજો. હાંહાંરે ૦
 ભોયણી મહીજીન સેવતાં, આનંદમાં ઠરસો. હાંહાંરે ૦ ૯
 પંચ તીરથ એ વંદતાં, સુખીઆ સૌ થઇએ. હાંહાંરે ૦
 ડાહ્યા સાથ નર નારિઓ, પ્રભુ ગુણ તુજ ગઈએ. હાંહાંરે ૧૦

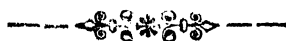
પદ ૪

રાગ ઈંદરસલાની ગજલનો.

“રાગ હું મેં કોમકા.” એ રાહ.

જીનપદ સેવા કરો સજ્જન સૌ, ધરજો ધ્યાન સદાય;

સિદ્ધ થક જન વંદતાં, સૌ દુઃખ મટી સુખ થાય. ટેક, ૧
 સ્મરણ કરો શ્રી નવપદજનું, આપે સુકિત દયાળ;
 તરણ તારણ તું ત્રાતા હમારો, કરો બાળ સંભાળ. જન૦ ૨
 શરણે આવી નાટક કરીએ, ગદ્યે ગુણ દિનનાથ;
 દિન પરદીન સુદ્રષ્ટી રાખી, ગૃહો અમારો હાથ. જન૦ ૩
 તુજ વિના કેને જઘ કહીએ, દુખ સુખની સૌ વાત;
 તુજ કૃપાથી સઘળું થાએ, વિશ્વંભર વિશ્વનાથ. જન૦ ૪
 ભિડ ભંજનલ ભિડ તમે ભાગો, ક્યો ખેડક પુરવાસ,
 જૈન હિતેશ્વર ડાહ્યા મળીને, રાખે ભરિતની આશ. જન૦ ૫

પદ. ૬

ગરબી ૧

“ રઘુપતિરામ રૂઢમાં રહેજોરે. ” એ રાગ,
 સાહેલીઓ વિરજી નિત્ય ભજજોરે. એ ટેક.
 સખી પડવે તે મહાવીર કેહેજોરે,
 ખોટી હઠ ચમત સુકી દેજોરે;
 શુધ્ધ નિતિનો મારગ લેજો. સાહેલિયો ૧
 સખી બીજે ત્રિશલા સુત જેહરે,
 જશોદાના સ્વામિ હલિયે તેહરે;
 જેની સોવરણ સરખી હે દેહ. સાહેલિયો ૨
 સખી ત્રીજે ત્રીભોવત રાયરે,
 જેને સમર્થ થકી ગુપ્ત થાયરે;
 ભવોભવનાં પાતક સહુ બાય. સાહેલિયો ૩

સખી ચોથે તે ચિત્ત વિચારીરે, વિર રૂપ -હૃદ માંહ્ય ધારીરે; ગતિ નિત્ય રાખી વળી સારી.	સાહેલિયો ૪
રાખી પાંચમે પડપાંચ યાગીરે, ભલી મુરતી ભગવંતની ભાળીરે; વળી સ્નેહથી શિયળ પાળી.	સાહેલિયો ૫
સખી છઠે માહાવિર છે સારારે, કૂલ-હારતણા ધરનારારે; વળી સુખને એ કરનારા.	સાહેલિયો ૬
સખી સાતમે જસોદા નાથરે, નમો નિત્યે જોડી એ હાથરે; સારી *શિવવધૂ છે જેની સાથ.	સાહેલિયો ૭
સખી આઠમે અંતરયામીરે, કશી દીસે નહી જેમાં ખામીરે; એવા વીરજનાં દરશન પામી.	સાહેલિયો ૮
સખી નાચે તે ધરીને વહાલરે; કરો દરશનને થઇ ન્યા'લરે. માટે દરશન કરો હાલ હાલ.	સાહેલિયો ૯
સખી દશમે તે દેવ દયાળરે, વળી જીવ દયા પ્રતિપાળરે; ખરેખાત છે વિર કૃપાળ,	સાહેલિયો ૧૦
શખિ એકાદશિ ઉપવાસરે, કરીને ભજવા અવિનાશરે;	

ટાળે સંસારના સહુગ્રાસ. શાહેલિયો ૧૧
 સખી બારસે બહુ ખુશી થઈનેરે;
 સુખ પામે પ્રભુ ગીત ગઈનેરે,
 રૂઝ મહાવીરને દેહેરે જઈને. શાહેલિયો ૧૨
 સખી તેરસે મનમાંહે ધારીરે,
 ગુરૂ વચન સુણે સુખધારીરે;
 વળી રાખોને વિવેક, વિનારી, શાહેલિયો ૧૩
 રાખી ધૌદશે દિલ માંહે દેવરે;
 ભજને ટાળવી ખોટી ટંકરે;
 સુખ કરે પ્રભુ તતખેવ. શાહેલિયો ૧૪
 સખી પુન્યમે મનમાં સમજરે,
 અતિ હેતે સમરસા જનજરે;
 કહે મોહન બેઠીને કરજી, શાહેલિયો ૧૫
 પુરો પંદરતથો જે ગાશેરે, તેની આશા સહુપુર્ણ થાશેરે,
 ભવોભવ તણે ભય સહુ જાશે. શાહેલિયો ૧૬

પદ ૬

ગરબી

“સખી સંન્યાએ સંચર્યાં જીમનાં જળ ભરવા, હાંહાંરે
 જીમનાં,” એ રાગ.

સાંભળજો તમે સૌ સખી, એક વાતન કહું છું હાંહાંરે એકઠો
 શોભા નવ જામે લખી, એવી વાત વડુ છું. હાંહાંરે એવીઠો
 ખેટકપુરમાં મેં જઈ, જોયા અલખેલા; હાંહાંરે જોયાઠો

મુધ્વજીવ જાતી રહી, નીરખીને ઊડા. હાંહારે નિરખીને
 ભીડભંજન પ્રભુ પાસે, છે આંતરયામી; હાંહારે છે.
 જોઈ ગર્વ મનનો તજ્યો વળી આનંદ પામી. હાંહારે વળી
 કનક મુગર માથે ધોયો, રસાયે રૂપાળે; હાંહારે રસીયે.
 ફેરાતો આંદો કર્યો, પ્રહુજીએ જાળે. હાંહારે પ્રહુજી
 શોભામાં બાકી નહીં, આંગી દીક દીરે; હાંહારે આંગી
 દેખીને રાજ થઈ, સજ્જાર જતીયો. હાંહારે શજ્જાર
 દેરામાંથી થાયે નહીં, મન નીજનવાડું; હાંહારે મન
 બહુ જુક્તિ સારી જહીં; તહીં યું કહેવાડું. હાંહારે તહીં
 મારી સાથે ચાલે તમે, સખીઓ શો આજે; હાંહારે સખી
 ભીડભંજનને દેહરે, પ્રભુ દરવાન કાઢે. હાંહારે પ્રભુ
 જોડા મધ્યે વાસ છે, પ્રભુ ભીડભંજનનો; હાંહારે પ્રભુ
 મોહન તેનો દાસ છે, વળી પડીત જનનો. હાંહારે વળી

— સંકીર્ણ —

પદ. ૭

“નેમનાથ તથા રાજમતીનો દુક વાદ-વિવાદ”

રાજુલ કહે છે.

“ગોપિચંદ લડકા, જોગી હોજારે. તજ દે નાજને.” એ રાગ.
 પિયુ નેમજી પ્યારા, યને, તજને, તમે ક્યાં જરો. એ આંકણી
 તોરણથી રથ પાછો ફરવો, મુજી પશુનો પોકાર,
 હું અપમા કરજીને કહું છું, પાછો ફરોને આ વારરે. પીયુર
 વાંક એવો શો મારો દેખાને, તરછાડોછે નાથ;
 આઠ ભવની કંઈ પ્રીત સંભાળી, હેતે આવી ઝાલો હાથરે. પીંર

મેં પ્રભુ ચત્રમાં તમને ધારી. મારા પ્રાણ આધાર.
 બીજા મારે જાતપિતા હ, માટે પહેરાણું હારે. પીયુઠ ૩
 આપ વીન બીજે કંઈ સુજ બાજે, મરણ સ્પર્શ કરે જો લગાર;
 તે પ્રતિવૃત્ત ખરણ સુજ બાજે, મરણ પામું તે વારે. પીયુ ૪
 પાછા વળો પીયુ રસે ઇ બનાવું, આરોગો ધરી ખ્યાર;
 મનમતા મુખવાન આપીને, રમત રમીએ સારે. પીયુ ૫
 પતિવૃત્તા હું નારી તમારી, તમે એ સુજ આધાર;
 માટે પીયુ પાણી શુદ્ધ કરીને, સફળ કરો અવતારે. પીયુ ૬
 પશુ જેવી સુજને ધારી, દયા લાવો મહારાજ;
 સુજ અબજાની સીંગતી થાશે, તેથી થઈ છું નારાજરે. પીયુ ૭

“ આ સાંભળી નેમનાથ રાજુલને કહે છે ”

રાગ, “સુણો દોહી તખ્ત ધરનાર, ક્ષત્રી કલંક કેમ લેશેરે.”

સુણ સુણ તું રાજેમતી નાર, પરણવામાં સાર નથીરે,
 માટે નક્કી હવે હું જનાર. પરણવામાં સાર નથીરે. ૧

સુજ પરણવાથી વીનાશ, પરણવામાં સાર નથીરે,
 થાએ એકાએક પરુણાનો નાશ. પરણવામાં સાર નથીરે. ૩

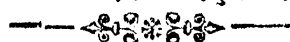
હાય મારા એક જીવનને માર, પરણવામાં સાર નથીરે,
 થાય અનેક જીવનો ઘાત. પરણવામાં સાર નથીરે. ૪

માટે થઉ ત્યાગી છોડી સંસાર, પરણવામાં સાર નથીરે,
 જઈને લઉ દીક્ષા હું આવાર. પરણવામાં સાર નથીરે. ૪

જાણ સંસાર તું તો અસાર, પરણવામાં સાર નથીરે,
 જુઠો જગતને સાર ખાનાર. પરણવામાં સાર નથીરે. ૫

નથી સંસારમાં કંઈ સુખ, પરણવામાં સાર નથીરે,
 બહુ જાતીનાં પડે છે દુઃખ. પરણવામાં સાર નથીરે.

સ્રી જાતે છે વીખની વેલી,	પરજુવામાં સાર નથીરે,	
નાંખે નહોં છેવટ એ ઠેલી.	પરજુવામાં સાર નથીરે.	૭
નવ કરીશ હઠ તું લગાર,	પરજુવામાં સાર નથીરે,	
મને નારી તણા છે વિકાર.	પરજુવામાં સાર નથીરે.	૮
લેઉં લઘુવયમાં દીક્ષાય,	પરજુવામાં સાર નથીરે,	
જેથી કાયાનું કલ્યાણ થાય.	પરજુવામાં સાર નથીરે.	૯
બહુ થયું હવે કરો બસ,	પરજુવામાં સાર નથીરે,	
જા રાજીલ આધી તું બસ.	પરજુવામાં સાર નથીરે.	૧૦
નહી નહી એ વાન થનાર,	પરજુવામાં સાર નથીરે,	
કદી પાછો નહી વળનાર.	પરજુવામાં સાર નથીરે.	૧૧
કોટી ઉપાય તું કરી છુટ,	પરજુવામાં સાર નથીરે,	
(માટે) ના કરીશ તું માથાકુટ.	પરજુવામાં સાર નથીરે.	૧૨
ભલે દેહ મારો છુટી જાય,	પરજુવામાં સાર નથીરે,	
મારો બોલ પાછો નવ થાય.	પરજુવામાં સાર નથીરે.	૧૩

“ છેવટ રાજીલ વિલાપ કરી દીક્ષા લે છે. ”

રાગ—“એખરે ઉતારો રાજ ભરતુહરી” એ રાહ.

કોટી ઉપાય કરી છુટી, પાછો ના વળ્યા નાથજી;

કુંવારી મુકી મુને એકલા, ગયા મુજ જીવન હારજી;

દયારે ના લાવ્યા પ્રભુ માહરી. ૧૮૬

દુઃખમાં કુખી ભરજોખને, એજે જશે અવતારજી;

નાવ વીનાની નારીને, બેસે કલંક અપારજી;

અરર દશા શી માગી થશે. ૨

કરગરી કાલાવાલા બહુ કર્યા, ના આપ્યું કંઈ પણ ધ્યાનજી;

રોઝ રોઝ કરી રાતી આંખડી, ન રહે સુદ્રને શાનજી;
 દયારે ના લાવ્યા પ્રભુ માહરી. ૩
 પાપ કર્યાં મેં પરલવે, પોપટ ઘાલ્યો પીંજર માંઘિજી,
 તે જીવનો દાશ સુને લાગીઆ, શું કરે માત પીતાયજી;
 અરર દશા શી મારી થશે. ૪
 મુંજ મનમાં મારે નેમપતી, ધારી બેઠી એ વારજી;
 પાણી ગૃહજી બીજા સાથ કરું, (તો) લાગે દોષ અપારજી,
 અરર દશા શી મારી થશે. ૫

“રાજીસના પિતા કહે છે”

શા આટે કટપાંત કરે, શાંને ધરતી તું દુઃખજી;
 અંથી સારો પતિ લાવીશું, થશે જનમનું સુખજી.
 છાની રહે શાણી પુત્રી તું. ૬

રાજીસ કહે છે,
 માત પીતા તમે માહરાં, બોલો એવી ના વાતજી;
 નેમ પતી વીના માહરે, બીજા રોા બ્રાત, તાલજી;
 શુભારે પીતાજી તમે માહરા. ૭

રાજીસની મા

હઠ ના લે તું મારી દીકરી, શાણી થઈને અકળાયજી;
 માત પીતાનું કંઈ મારીએ, દીકરી કે તાં જાયજી.
 શાણિરે પુત્રિની એવી રીત છે. ૮
 નહીં નહીં નહીં નહીં નહીં કર, નેમ વીન બીજા ભરથારજી
 સંસાર છોડી સંજમ આદર, તરવા આ લવ પારજી;
 શુભારે માતા પીતા માહરા. ૯
 ત્યાગ કરું સંસારનો, જઈને લઉં દીક્ષાયજી,

નેમપતી પેઠે માહરો, થાય સફળ અવતારજી;
શુભોરે માતા પીતા માહરાં. ૧૦

કર્તા કહે છે

કલ્યાણ કર્યું નીજ કાયનું, ધન્ય ધન્ય રાખુલ નારજી;
જઈને દીક્ષા લીધી તે પછે, ધન્ય એ સતીના અવતારજી;
શુભોરે ધર્મી બંધુ માહરાં. ૧૧

ધન્ય ધન્ય માતા તુજને, ધન્ય ધન્ય લાગે સૌ પાવજી,
કર્મોત્તને ગદ્દો કહે, કરજો ભુલની ક્ષમાયજી;
શુભોરે ધર્મી બંધુ માહરાં. ૧૨

— <૦૦૦૦૦૦> —

પદ ૮

ગજલ.

“ખેલાઃ મુજે યાદહે, વસાહ તુમારો.” એ રાહ.
તાર પ્રભુ મુજને, આપાર તુમારો;
આપાર તુમારો, પ્રભુ પ્રતાપ તુમારો તાર પ્રભુ મુજને દેઃ.
રાત દીવસ હું કરજી, કર્મ ક્યારો;
તુજ નામ ભુલ્યો પ્રભુ, ભુલ હજારો. તાર પ્રભુ મુજને. ૧
મોહીનીની જાળમાંથી, આપ ઉગારો;
સહાય કરો મુજને, વિશ્વાસ તુમારો. તાર પ્રભુ મુજને. ૨
પ્રેમની પીડાથી, કરૂં બહુજ પોકારો;
તુજ પ્રેમ ખોયો પ્રભુ, ખોયો જન્મારો. તાર પ્રભુ મુજને. ૩
પુન્યપાપનો તું રાખે, જમે ઉધારો;
તેનો ડર રાખી શુભ, શરૂ તુમારો. તાર પ્રભુ મુજને. ૪

તુજ વિના કોને કહું, દુઃખ પોકારે;
માત તાત બ્રાત સોને, પાર ઉતારે. તાર પ્રભુ મુજને. ૫
જૈન સલા. ડાહ્યો ગણુ, માળા હળરે;
ફરે તેવું પામે નહી, મન વિચારે. તાર પ્રભુ મુજને. ૬

— ❧ ❧ ❧ ❧ ❧ —

પદ ૧

રાગ—“પ્રભુ લજલે દનવાર, પથોડા પંથ ચલેગો.” એરાહ
સમજ સમજ તું સાર, છેવટ કો નહીં તેરા. રેક.
આતોપોતો વળી વધો તું કરતો, કરતો ના પર્મ ગમાર; છે૦૧
કાંણુ પ્રભુજ ને કાંણુ છે સુખિ, બોલે જીવજીનીના બહાર. છે૦૨
તુજ આંગણુ કોઈ માગણુ આવે, મારે ધૂપા દેતો ગાળ; છે૦૩
પર પકાર કોઈ ના તેં લાઈ, સત્યો પાતાનો સ્વાર્થ. છે૦૪
આમ કરી તેં જન્મ મુખોંયો, લખતો આવ્યો પુઠે કાળ. છે૦૫
માંદા પડ્યો ત્યારે માળા તેં ઝાલી, ભુલ્યો જીવાનીના બહાર. ૬
ડાહ્યો થઈ ભુલ્યો, તું બાજી, ગાજી નાકિતી જરાક છે૦૭
આખર ખોટા વિચાર ના કરતો, મરતાં ઘર તું ધ્યાન. છે૦૮
સાથ તણ સંસારનો ભારે, જવાનું છે પ્રભુ પાસ છે૦ ૯
માગ માગ પ્રભુ પાસે તું માફી, તે નોંધારાનો આધાર. છે૦૧૦
શાણા સજ્જન તમે કાંઈ ના કીધું, કીધાં કર્મ હળર. છે૦૧૧
મોટે પ્રભુનું નામ ના ચુકો, ચુકો તો પડશે માર. છે૦૧૨
ડર પ્રભુ નામનો સાચો રાખો, કાચો નૌ સંસાર; છે૦૧૩
ડાહ્યા સમજ હાથે (તે) સાથે આવે, ચંચળ ચિત્તગાંધાર. છે૦૧૪
જૈન હિતેશુ સલા મળી બોલે કરજો અમને સહાય; છે૦૧૫

કરજોડી કાઢ્યો ડર રાખે, પળમેં પકડે કાળ. છેન્૧૬

ધ્યાન ધરો માટે ધર્મી હુમારા, નાછોડો પ્રભુનું નામ; છેન્૧૭

પદ. ૧૦

રાગ—મહાવીર રવામીના ધારણાની જાતનું.

“માતા ત્રિસલા નંદકુમાર, જગતનો દીવર” એ રાહ.

જન્મ્યા જન્મ્યા તે વિર કુમાર, હરખ ના માએરે
નાથે ઈંદ્રદિગ્દાણી તે વાર, જોવા સૌ જાએરે. ટેક.

ચૌદ શુપન જાત, જાતીનાં દેખે, શવપનામાં ત્રિસલા માતરે;
તે કારણુ રાતે ધ્યાન ધરીને, સુતાં તે લિસલા માત.

હરખ ના માએરે. ૧

આકાશથી ઉતરતાં તે રાતેને, પેસતાં માતાને ધામરે;

માતા શુપન લેઈ જાગીઆંતે, કરે સેવા નિજ હામ.

હરખ ના માએરે. ૨

એણે સમે ઈંદ્ર તે આવીયાને, ધરી મા આગગ લાજરે;

માતા તમે મુત પામશો તે, ત્રણ લોપતનો નાથ;

હરખ ના માએરે. ૩

ધારણુ ધરિયો ગર્ભ પ્રભુનો ને, દેવાનંદા બ્રાહ્મણી પેટરે;

અરીણુ ગમેખી દેવતાએ આવીને, બદલવાની કરી પેશ.

હરખ ના માએરે. ૪

ત્રિસલા માતાના ઉંદર મહી મુકીને, આઠ્યા હરખાતા ઠામરે;

સિધારથ પિતા મનમાં મક્કલાતા, જણીઉંજો દીન ધામ.

હરખ ના માએરે. ૫

ચેતર શુદ્ધ તેરશ દીન જન્મ્યાને, દોશત ચાલીસ આઠરે,
 પારધનાથનો સંવત જાણીને, બોલો તે જયજયકાર. હરખ૦૬
 છપ્પાદિક કુંવરી ત્યાં આવીને, કરે પ્રભુનું સુચી કર્મરે;
 નંદીધરદ્વીપ મહીં, ઇંદ્રો મળીને, ભણાવે સનાતન ધર્મ. હરખ૦૭
 ઇંદ્રો મળી કુંવર ઘેર લાંબ્યાને, મુક્યા ત્રિસલાની પાસરે;
 ત્રિસલા માતા આનંદ ભરી જીવેને, માને પ્રભુનો ઉપકાર.
 હરખ ના માએરે ૮

જયજયકાર નગરીમાં થાએને, ઘેર ઘેર તોરણ બંધાયરે;
 જોશી આદ્યજી વળી સગાંવહાલાંને શીરપાવો બહુ અપાય.
 હરખ ન માએરે. ૯

કંકુના થાપા ઘેર ઘેર દીધાને; માતીના ચોક પુરાયરે;
 દેવ હુંદલિનાં વાળાં સાંભળવાને, ટોળે ટોળાં જોવા જાય;
 હરખ ના માએરે. ૧૦

સોને રૂપેને વળી રત્ને જડણને, પારણું જોઈ મકલાયરે;
 જીલે મહાવીર કુંવર પારણી એને, ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી હાલો ગાય;
 હરખ ના માએરે. ૧૧

(રેશમ) દોરીએ ધુધરી હુમ હુમ વાજેને, પારણું માતા ગાયરે
 ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી વળી નગરીના લોકો, સાંભળી ખુશ બનીજાય,
 હરખ ના માએરે, ૧૨

પોહ્યા પારણીએ વીર કુંવરજીને, પાંચે મિત્ર સોહાવેરે;
 વૈભવ ઘેર જાત જાતીના કીધા તે, જોઈ માતા સુખ પાવે;
 હરખ ના માએરે. ૧૩

દેશ દેશાંતર પારણાં ગાવેને; આજીવ નવરંગ થાએરે;
 નરનારી મળી પુજા રચાવેને; જૈન ધર્મ વરતાય; હરખ૦૧૪
 તાલ, અદંગ, વાજંત્ર, વેણાં ડફ, વાગેને ગાયે નરનારે.

સતાર, સારંગી, મારયંગ, સુરપુરને, જોવાનો નહીં પાર. હરખ૨૫
 ઈંદ્રિંદ્રાસન ડાહ્યું તેવારેને, એવા ત્રિકાળી કુમારે;
 નંદીવરદનભાઈ પાથે લાગીને, માને પ્રભુનો ઉપકાર. હરખ૦૧૬
 હાલોહાલરીયું પારણું ગાયુને, લોકે માતાની સાથે;
 તે પ્રભુ કાને સમજીને સઘળું, દે દરશન મહારાજ, હરખ૦૧૭
 જૈનધર્મનો છેલ્લો તીર્થંકર, નમીએ તને આવારે;
 દરિયા જેવો ધર્મ ફેલાવી તેં, વરતાવ્યો જયકાર. હરખ૦૧૮
 તારતાર તું ત્રાતા હમારાને, પ્રાણ તણા આધારે;
 શ્રી જૈન હિતેચ્છુ કે'છે નમીને, જન્મ મરણ દુઃખ ટાળ.

હરખ ના માએરે ૧૯

ચંદ્રસુરજ જેવું તેજ કુંવરતું, કેવળી દીનદયાળરે;
 સહુ નરનારી ગુણ તુજ ગાવે જે, તેની તે લેજે સંભાળ.
 હરખ ના માએરે ૨૦

— ❀❀❀❀❀❀ —

પદ. ૧૧

રાગ.

“વિનતી ધરજો ધ્યાન; જન સહુ વિનતી ધરજો ધ્યાન” એ રાહ.
 કરજો અમને સહાય, ઓ પ્રભુજી કરજો અમને સહાય.
 આ જન્મમરણ દુઃખ જાય, ઓ પ્રભુજી કરજો અમને સહાય.
 અવતરીયા સંસારમાં, કરતા બહુ અન્યાય, ઓ પ્રભુજી
 માતપિતા મૃત, બંધવ સઘળાં, ધરીએ ધ્યાન સદાય. ઓ
 ખાતા ફરતા, ધંધો કરતા, એ સહુ તારી કૃપાય, ઓ પ્રભુ
 આ ભુંડા કાળમાં, કાળ ના છોડે, પળમેં પકડી જાય. ઓ
 માટે સરણ તુજ, આવી બેઠા, ગુણ ગાવા પિતુમાય. ઓ

અમથી પ્રભુજી, ગુણ ના ગવાયે, તેની અમુજાણ થાય. ઓંદ
ખેડકપુરની, ખંતજ રાખી, માફી આપો જગરાય. ઓંબ
જૈન હિતેચ્છુ મળી, ગુણ ગાવે, ડાહ્યો પ્રેમે લાગે પાય. ઓંદ

—૨૦(૦)૨૦—

પદ. ૧૨

રાગ.

“કામ છે દુષ્ટ વિકારી, અહા પ્રભુ કામછે દુષ્ટ વિકારી.”
કર્મની માફી માગું, પ્રભુ મારા કર્મની માફી માગું. આંકણી.
વૈભવ જાતજાતિના ભોગવતાં, બાકી કાંઈ નવ રાખું; અહાં
દિનદયાળું તું દેવ હુમારો, કરગરી કહુંછું સાચું. પ્રભુ ૧
પેટ માટે સૌ પાખંડ રચતો, તેનો પાર ના તાગું, અહાં
નારે ગાયા ગુણ તેના ડરથી, રાત્ર દિવસ હું જાગું. પ્રભુ ૨
રંગબેરંગી વસ્ત્રો પહેરી, ફરતાં ફરતાં હું થાકું; અહાં
ખટરસ ખાનપાન ખુમ કીધાં, પસ્તાઈ ધુળ ફાકું. પ્રભુ ૩
ડાહ્યો જૈન હિતેચ્છું ગાવે, તુજ કૃપાવિન કાચું, અહાં
સહાય કરો પ્રભુ કદ વખતે, ના કરશો કાંઈ માકું. પ્રભુ ૪

પદ. ૧૩

રાગ બનજારાનો.

કોણ માતપિતા કોણ ભાઈ, આખર કો'કો'નું નાહીં.

(ઊલટાવી ગાવું)

આખર કો'કો'નું નાહીં, આખર કો'કો'નું નાહીંજી; કોણ
માતપિતા કોણ ભાઈ, આખર કો'કો'નું નાહીં. આંકણી.

- તું ધારી ધારીને જોજે, છેવટ પસ્તાઇ તું રોજેરે.
 રાખ્ય ધર્મ તણી તું સગાઇ, આખખર કો'કો'તું નાહી. ૧
- શું મુઠ તું બેશી રહે છે, જોતજોતામાં ઝડપી લેછેરે,
 કાળયક ના છોડે ભાઇ, આખખર કો'કો'તું નાહી. ૨
- છે સ્વાર્થ બડા મસ્તાનો, તેથી ઘર ઘર તું ભટકાનોછ;
 પસ્તાનો કરો લુચ્ચાઈ, આખખર કો' કો'તું નાહી. ૩
- પ્રભુ નામ જરા ના ગાયું, બુઢાપણું ઝડ લેજ આખ્યુંછ;
 'શું કર' કહો સૌ ભાઇ, આખખર કો' કો'તું નાહી. ૪
- શરદરે જીવાની તારી, કરતો કર્મ ધણું તું ભારીછ.
 ના ગાંડું કરતો ભવાઇ, આખખર કો' કો'તું નાહી. ૫
- પ્રભુ નામ ભુલ્યો તું કાળા, જપો રાત્રિ દીવશ સૌ માળાછ.
 તો મગશે સુખ શજ્જાઇ, આખખર કો' કો'તું નાહી. ૬
- ડાહ્યો થઇ પાપે પેટ ભરતો, વળી નિઘા જનની કરતોછ
 ભૂલ ખાંચી જીવાનીમાં ભાઇ, આખખર કો' કો'તું નાહી. ૭
- શી જૈન હિતેચ્છુ ગાયે, પ્રભુ નામ જપો તમે ભાવેછ,
 કહે ડાહ્યા શીષ નમાઇ, આખખર કો' કો'તું નાહી, ૮

પદ ૧૪

રાગ “મુખડા કયા દેખો દરપણુમે” એ રાહ.
 એકદીન મૃત્યુ બાણજો મનમેં, સૌ રહેશે આ દુનિઆમે,
 એક દીન મૃત્યુ ટેક
 ચેત ચેતન તુમે ચેતી બેશો, આવશો દીન એક વનમેં;
 ધર્મિ હશે જો વાંસેરે ભાલો, હતી થશે ખુશ તનમેં
 એક દીન મૃત્યુ ૧

મનમાં નકો ધારીના એસો, થાવાનું થાશે રણમેં
સ્વર્ગ નહીં ભઈઓ સાચાંરે માનો, આવશે કાળ ધડી પળમેં.

એક દીન૦ ૨

મોજી શોખી એશઆરામી, કુદે મચ્છી જેમ જળમેં.
ભક્તિવાળાં ભોળાંરે ભાવે, કેને મુકે નહીં ક્ષણમેં. એક૦ ૩
કર્યાં કરાવ્યાં કરીશું પાપો, વીચારો તુમે મનમેં;
ધર્મ કરો તો સર્વે ધોવાશે, તો પાર ઉતરસો આ ભવમેંદીન૦ ૪
આ અવસર ફરી ફરી નહીં આવે, યુલતાન રહ્યાછો ધનમેં.
ધન તમે ભાઈ સાચવી એસો, પણ ધર્મ કરો પલપલમેં. એક૦ ૫
કથા વારતા પુરાણ કરાવો, શોધી સાર દયો મનમેં;
વિવા વિણ જ્ઞાન મળે ન કસ્યામાં, નકડી ચેતો તુમે તનમેં.

એક દીન૦ ૬

વાર વાર સંપત્ત પ્રમાણે. ખરચ કરો ભક્તિમેં.
સાથે હરિનું રમણ કરી દયો, ભક્તિ કરો પલપલમેં. એક૦ ૭
પાપ બંધનથી મુક્ત થશે ભાઈ, આકીન રાખો મનમેં,
સિદ્ધ ચક્રના દયાન પસાયે, શ્રીપાળ હત્યો ક્ષણમેં. એક૦ ૮
નેકપણે ધર્મ પગાવો પાળો, સહાય કરો શુભ કૃત્યમેં;
દાસ ગણો એમ ભણેજે, તો રહેશે નિત્ય આનંદમેં. એક૦ ૯

— — ❀❀❀ — —

પદ. ૧૬

રાગ ફર્યાની દેશી

“પ્રીતી તીર મારો, નાખ્યું મારું તંન વિંધીરે” એ રાહ.
મારા ભાઈયા ના ભુલો, પ્રભુ નામ સાચું;

પ્રભુ નામ સાચું, પ્રભુ નામ સાચું, મારા ભાઈઓ ના ભૂલો
 પ્રભુ નામ સાચું ટેક
 લટકે બ્યાબ્યા ને લટકે જઈશું, જીવ્યો કાળનો માર;
 જોત જોતામાં ઝડપી લેછે, પરમેશ્વરને દ્વાર. મારા ભાઈઓ ૧
 અક્કડ ફક્કડ થઈને ફરીએ, લક્કડ ઝાલી હાથ;
 આ ઘરમાં હું પદ કરીને, કર્યાં કરોડો પાપ. મારા ભા ૨
 આ દુનિયામાં સૌથી વધ્યું છે, સ્ત્રિ જાતિનું રાન;
 ધણા જનો તેમાં છે ભમતા થાયછે કચ્ચર ઘણા. મારા ૩
 મચ્છિની જેવી જાળો છે, તેવી સ્ત્રિની જાળો;
 લાલચમાં લપટાશે નહીં ભાઈ, નર્ક સમી તે ભાળો. મારા ૪
 ધુધુ કરતું પુર આવે, એવો છકકડ ફેરો,
 માટે ભાઈઓ ચેતી લેજો, જન્મ મરણ છે વેરો. મારા ૫
 સારું બુરું કાંમ કરોએ, તે છકકડમાં રહે છે,
 પાપ પુન્ય સાથે આવેછે, પંડિત પણ એમ કહે છે. મારા ૬
 રંગ રાગ સૌ કરતાં હરતાં, ફરતાં જમતાં ભાઈ;
 નહાતાં ઘેતાં ભગવાન ભજજો, ધર્મ કરો તમે ધાઈ. મારા ૭
 પરમાર્થ કંઈ કામ કરવાં, કોઈનું કબજા દાપો;
 જૈન હિતેચ્છું ગુણ ગાવેછે, દયા દાન ધર્મ સાચો.
 મારા ભાઈઓ ના ભૂલો ૮

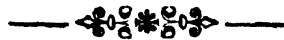
પદ. ૧૬

દાઢીયું "રાગ જીવો મારી સૈયરો દીપે ગોડીજ કેવારે".
 પર્વ પજીસણ, ભાવે કરી તમે પુજેરે;

ભાવે કરી પુજો, ધર્મી માળા લેધ ઉઠોરે; પર્વ પળુસણ
ભાવે કરી તમે. ટેક
પહેરી નવરંગી ચીર, દેર તમે જાશોરે; નર નારી મળી;
વીરના ગુણ ગાશોરે. પર્વ ૧

વૃત્તધારી વૃત્ત.

આઠ દીન કીજેરે, ઘેર ઘેર આચ્છવ, ધર્મી દાન દીજેરે, પર્વ ૨
ચોથે પચુસણ, કલ્પ સુત્ર વાંચાયરે; નર નારી મળે, તે
ઘેર લધ જાએરે. પર્વ પળુસણ. ૩
પાંચમે પચુસણ, ત્રિસદ્ધાના રાયારે; તુજ જન્મ સાંભળી,
જૈની હરખાયારે. પર્વ ૪
મહાવીર સ્વામીનો, જય વરતાવેરે; ઘેર ઘેર પારણાં નરના
રો ગાવેરે. પર્વ પળુસણ ૫
જપ તપ આઠ દીન, ભાવે કરી કરજેરે; નહાધ ધોધ શ્રી
મહાવીર તુમે ભજજેરે. પર્વ પળુ ૬
આઠમે દીન પ્રતિ ક્રમણ જે કીજેરે; સંવત્સરીનો લાહો,
દાન ઉલટ ભરી દીજેરે, પર્વ પળુ ૭
ખેડા જૈન હિતેચ્છુ, વિરના ગુણ ગાવેરે; શેવક ડાહ્યો તુને,
નમે સુદ્ધ ભાવેરે. પર્વ પળુ ૮

પદ ૧૭

રાગ. “પરમપ્રભુ તું છે પરમ ઉપકારી.” એ રાહ.
ભક્તિ વિના મુક્તિ કહો કેમ મળશે.
આ મિથ્યાત્વ ફેરો કેમ ટળશે, ભક્તિ વિના મુક્તિ કહો
કેમ મળશે. ટેક.

શું લાવ્યા શું લેઈ જશે તમે, જાણ્યા વિના જન મરશે.

અહો પ્રભુ જાણ્યા વિ.

ધર્મ તત્ત્વ કાંઈ પુછે ગુરુને, તો મનમેં જરા કંઈ ઠસશે.

ભક્તિ વિના. ૧

કરતવ્ય કર્મ કર્યાં ભવ પેલે, વિરલા જન કેમ ટળશે;

અહો પ્રભુ વિરલા જન.

કર્મ સહિત જ્યાં અવતાર ધરસો, ત્યાં આવી ઝટ નડશે;

ભક્તિ વિના. ૨

પુન્ય કરચું પહેલે ભવ જેણે, તેવું સુખ અહીં મળશે;

અહો પ્રભુ તેવું સુખ.

ધર્મો દુરધરા ધર્મ કરે તો, સંસાર સાગર તરશે; ભક્તિ વિના. ૩

આ ભવ પરભવ વાળેરે ભવોભવ, વાવે તેવું લણશે; અહો

દાન શિયળ તપ ભાષના રાખો, (તો)જેથી જન હિતસરશે;

ભક્તિ વિના. ૪

માત્ર મતા ધન રાચ રચીલાં, મરું પછી શું કરશે;

અહો પ્રભુ મરું પછી.

માત્ર પિતા સુત બંધવ સઘળાં, લઠો લઠી તુંને રડશે;

ભક્તિ વિના. ૫

સાથ તારો કશુંએ નહીં આવે, પાપ માર કેવા પડશે.

અહો પ્રભુ પાપ.

જેન હિતેચ્છું મળીને ગાવે, ધર્મથી ફેરો ટળશે. ભક્તિ. ૫

પદ ૧૮

રામ ઈંગરેજ રાઈ.

ધર્મ કરો ધાઈ ધાઈ, આવોતમે ભાઈ ભાઈ; ધર્મી બંધુમારા.
 ધર્મી બંધુ મારા, દયા રાખોરે દયાળા, ધર્મ કરો ધાઈધાઈ. ટેક
 વહાલો પિતા માય માય, કરો ધરમમાંજ સહાય; વહાલો
 જાણો ધર્મ;
 વહાલો જાણો ધર્મ, પછી જાણો ઉંડો મર્મ; ધર્મ કરો. ૧
 મિત્રો ધણા ચહાયચહાય, પછીથી પસ્તાય ભાય; ધર્મ મિત્રજાણો.
 ધર્મ મિત્ર જાણો. છેડેલે ધુળ સદૂ માનો, ધર્મ કરો. ૨
 કરે સહુ પ્રેમ પ્રેમ, હસે રૂવે રોવરાવે પ્રેમ, બહુજ એપસ્તાવે.
 બહુજ એ પસ્તાવે, ધર્મ પ્રેમ સાથ આવે; ધર્મ કરો. ૩
 સોથી શ્રેષ્ઠ લોભ પ્રેમ, સૂષ્ટીનો નીભાવ કેમ; ઉધું છતું કરાવે.
 ઉધું છતું કરાવે, ધર્મ લોભ સાથ આવે; ધર્મ કરો. ૪
 બીજો શ્રેષ્ઠ પ્રિયા પ્રેમ, સૃષ્ટિમાં વધેછે કેમ; રસિલા મનભાવે.
 રસિલા મન ભાવે, ધર્મ પ્રિયા સાથ આવે; ધર્મ કરો. ૫
 માફ કરો ભુલ ચુક, ધર્મ રસ પીયો ખુબ, સર્વને હું કહું છું.
 સર્વને હું કહું છું, પ્રભુ પ્રેમે વંદી રહું છું, ધર્મ કરો. ૬
 પાપ પ્રભુ દુર કરી, ગહ્યાતું તું દુઃખહરી; રાખ્ય શાન્તીદાતા.
 રાખ્ય શાન્તીદાતા, સર્વે માગે તુજ સહાતા; ધર્મ કરો, ૭

પદ ૧૯

મોહનીશેરાગ. “વઈદરભી વનમે વલવલે”.
 મોહિનીની પાછળ અમે લખ્યા, કર્યા બહુ અપરાધ.

રંગરાગ કરતા બહુ, ખાધા ખટરસ સ્વાદ; મોહિનીની પા-
છળ અમે ૦ ૨૬.

મોહિની સ્ત્રીની તમે જાણજો, કોઈથીએ ના છોડાય.

છોડ એ નર ફાંકડા, સૌથી ક્રોધ ગણાય; મોહિની. ૧

પાર નથી લોભ મોહનો, જીએ દુનિઆની માંહી;

લોભ માટે બહુ મરી પડયા, અંતેઆવ્યું ના કાંઈ. મોહિની ૦

સ્ત્રીની મોહિનીથી થાયછે, ઘણું મૃત્યુએ ભાઈ.

કંઈક કેદી બની જાયછે, કરે કુળની ભવાઈ; મોહિની. ૩

પૈસાથી પણ તેમ થાયછે, પૈસા સર્વનું મૂળ;

કોઈએ લાલચ છોડી નથી, છેવટ શકતા ધૂળ, મોહિની. ૪

એશઆરામ કરે ઘણા, ઓળે શીરના કેસ.

કોઈ અત્તર કોઈ કેફમાં, કોઈ બદલેછે વેશ. મોહિની. ૫

કોઈ જીગારી કોઈ નીચતા, કોઈ સુતા સેજ પૂલ.

કોઈ કપડી કોઈ છેલ્લડા, કોઈ લઢવામાં સૂર. મોહિની. ૬

કોઈ ઢાંગી કોઈ ધર્મિએ, કોઈ તજેછે નાત;

કોઈ જોગી કોઈ પાપીઆ, મોહિની બહુછે જાત. મોહિની ૦ ૭

દુર્યોધન રાવણ તણા, કેવા કોધી સ્વભાવ;

મોહમાં અંતે હારિઆ, બન્યા બહુ બનાવ. મોહિની ૦ ૮

કઈક સતોઓના દાખલા, જીએ શાસ્ત્રની માંહી;

રાજપાટ તણ દેધને, ચાલી ગઈછે કોઈ મોહિની ૦ ૯

છે ઘણી જાતની મોહિની, જેને જે પર પ્રેમ;

તે ખરી ખુશીથી ખેલતા, ભુલી ઇશ્વરી નેમ. મોહિની ૦ ૧૦

કર્યું પણ આવ્યું કંઈ નહીં, મરતાં વિચારે થાય;

હાય હાય બહુને રડાવીઆ, કર્યા બહુ અન્યાય. મોહિની ૦ ૧૧

ઓ પ્રભુજી કરે માફરે, સઘળા મારારે દાપ;

આવું હું તારી હજુરમાં, નાકર મુજ પર રોપ. મોહિની ૦૧૨
 આવો પરતાવો થાયછે આખર વખતેરે ભાધ;
 માટે ચેતો સઉ માનવી, રાખો ધર્મ—સગાધ મોહિની ૦ ૧૩
 મોહતણી જતો બહુછે, સારી નડતી ઓજન;
 ખોટું કર્મ મૂકી દેધને, કરો સાચાનો સંગ, મોહિની ૦૧૪
 ક્રોધ, માન, માયા, મૂકીને, મૂકી દોલત અપાર,
 છધયાં છાકર મૂકી ગયા, એ પણ મોહનો પ્યાર. મોહિની ૦૧૫
 કોઇએ શીયળ વ્રત સાચવ્યું, કોઇએ તજ્યો સંસાર;
 કોઇએ સમાધી ચડાવીછે, ધન્ય એ અવતાર. મોહિની ૦૧૬
 દાન, શીયળ, તપ, ભાવના, રાખે જે નરનાર;
 પાળી પળાવીને પાળશે, તરશે સંસાર અસાર મોહિની ૦ ૧૭
 ધન્ય એ માતાની કૂખને, જનમ્યા સૃષ્ટિની માંહિ;
 જન્મ મરણ દુઃખ ટાળીને, કરી મોક્ષ કેમાધ. મોહિની ૦ ૧૮
 પ્રભુનો હર તમે રાખજો, કરતાં કાંઈ પણ કામ;
 અંતે જાવું છે હજુરમાં, દશે નહીં દાષ હા'મ. મોહિની ૦૧૯
 જૈન હીતેશ્ચ મળી ધરે, પ્રભુ તારે ધ્યાન;
 બાળ અમે પ્રભુ માગીએ, આપો સુદ્ર. સુદ્ર જ્ઞાન. મોહિની ૦૨૦
 ધર્મ તણો મોહ રાખજો, ભુલો નહીં માગ ભાધ;
 કરજોડીને ડાહ્યો કહે, પ્રભુની સાચી સગાઈ. મોહિની ૦૨૧

—ૐ૦૦૦૦૦૦૦—

પદ. ૨૦

તપનું રાગ ૬૬કીન્ન મંજળ ચાર, આજ ઘેર

ન.ય પ.પ.૧.૧

તપ કરજો નર નાર, તપનો મહિમા ભારી,

સદ્ગ થશે અવતાર, કરશે જે નરનારી, ટેક
તપ તણે મહિમા છે મોટો, ખોટો ના જણો લગાર.

તપનો મહિમા ભારી. ૧

નાગ કેતુ ને બાળપણમાં, ઉપન્યું જાતી (સ્મરણ) જ્ઞાન. ત૦
તે ઊપરથી અડમ તપ કીધો, હીંમત રાખી અપાર; તપ૦ ૩
પચકાણ કરી પારણીએ જુલે, ના ભુલે પ્રભુનું ધ્યાન. તપ૦
પચતણું તે પાન કરે નહીં, માત પીતા અકળાય, તપ૦ ૫
કુંદા થકી તે મુઠી પામ્યો, સમવત તેતો જણાય. તપ૦ ૬
સહુએ મળી જંગલમાં દાર્યો, કરે કટપાંત અપાર, તપ૦
તેનાં માત પીતા શોક કરતાં, પહોંચ્યા સ્વર્ગને દ્વાર. તપ૦
તેથી તે પુરના નરેદ્રે આવી, કમજ કર્યું ધરખાર. તપ૦ ૮
નાગ કેતુના તપને પ્રભાવે, ડોલ્યું ઈંદ્રાસન સાર. તપ૦ ૧૦
અવધી જ્ઞાનથી ઇન્દ્રેજ્યેયું, કારણ શું આ કહેવાય. તપ૦ ૧૧
જીવતો નાગ કેતુને જોયો; ખાડ મહા નીરંધાર. તપ૦ ૧૨
તરતજ તે આસનથી ઉડ્યો, આવ્યો ખાડની પાસ, તપ૦ ૧૩
અમૃત સીંચી ચેતના આપી, બાળને કહાડ્યો બહાર. તપ૦
ત્યાર પછી ઇન્દ્ર વીપ્રને વેશે; આવ્યો નગર મોજાર. તપ૦
તેણે જઈ સૈને સમજાવ્યું, જીવતો છે (નાગ) કેતુ કુમાર ત૦
તેથી સૌ લોક આનંદ પામ્યા, લાવ્યા નગરમાં તે બાળ ત૦
રાજાએ તેનું ધરખાર સોંપ્યું, વરત્યો જેજેકાર. તપ૦ ૧૮
એવી રીતે તપથી સુખ પાર્યો, નાગ કેતુ કુમાર. તપ૦ ૧૯
વળી તેણે તરના પ્રભાવે, કીધો બાળ ઉપગાર. તપ૦ ૨૦
એક આંગળીએ શીલા અટકાવી, નગર બચાવ્યું સાર, તપ૦
એવી રીતે તે તપ કરીને, પહોંચ્યો મુક્તિ મોજાર. તપ૦ ૨૨
પીઠ, મહાપીઠ, કનક કેતુ એ, કીધા તપ અપાર, તપ૦ ૨૩

સોળ, આઠ, છતાં; તપ કરીને, કમ ખપાવો સાર. તપ૦ ૨૪
 થાય તેવો ભધ તપ તમે કરજો, પામસો મંગળ માળ ત૦
 આભવ પરભવ વળીરે ભવોભવ, થાશે સુખ અપાર. ત૦
 ડાહ્યો, મોહન, બેઉ કરજોડીને, લાગે પ્રભુને પાય. તપ૦ ૨૭

— ❦ —

પદ ૨૭

રાગ “નરનારી, નરનારી, શીઘ્રાચળ

વંદોરે નરનારી.”

સમોવસરજીમાં ખીગજો, રાજો સાહેબરે, અલબેલા.

જીન દરિશજીનો છે માઝો માઝો, સાહેબરે. અલબેલા. ટક.

અતીસે અનુપમ મંડપ બનીયો, રંગ જામ્યો છે ઝાઝો,

ઝાઝો સાહેબરે અલબે૦ ૧

ત્રિવીર પ્રકારે ઉજમજી પુર્યું, છોડ તણા રંગ ઝાઝો ઝાઝો. સાહેબ૦
 સેના રૂપાના કળસ ભરીએ, ઇંદ્રપુરી સમ છાજે છાજે; સાહેબ૦
 મોતીયન ચોક પૂર્યા આપ આગે, રત્ન જડીત છત્ર છાજે. છા

જે સાહેબરે૦ ૪

વચ્ચે આપ પ્રભુજી ખીરાજો, વરણન કડું શું આજે. આ૦

વદન મનોહર ચંદ્ર પુનમનો, તુજ દરીશણ દુઃખ ભાગે, ભાગે, સા૦

કાને કનકનાં કુંડળ ખીરાજો, મુગટ જડ્યો નંગ ઝાઝે ઝાઝે સા૦

ઉરપર મોતન માળા શોભે, સાહેબ ગરિબ નિવાજો, વાજો

સાહેબરે૦ ૮

ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી નાચે આપ આગે, દેવતાઈ વાળાં વાગે વાગે, સા૦

હાલો મોહન મળી ગુણ ગાવે, પ્રભુજી વારે ધાળે ધાળો.
સાહેબરે અલખેલાં ૧૦

— ❧ ❧ ❧ —

પદ ૨૨

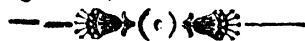
રાવત. રાગ “કે ગ્રાવક પ્રત સુરત ફળીઓ.” એ રાહ.
કે પ્રભુ તુજ આગળ હું નાચું, જોઈ મુખડં મનમાં ઘણા રાચું.
કે પ્રભુ તુજ. ટેક.
કે તુજ પરતાપે ફરતા ફરીએ, તુજ પરતાપે સહુ કામકરીએ.
કે હૃદયની પાસેથી જ તારું ધ્યાન ધરીએ, કે પ્રભુ તુજ આગળ હું નાચું.
કે તુજ દરમિયાની હાજરી જાણે, વારેલું કામ શીધી થાણે.
પણ આવી નથી તુજ ગુણ ગાવે, કે પ્રભુ તુજ આગળ હું નાચું ૦૨
કે તારાં મંગલ લેઈ ગુણ ગાઈએ, કે તુજ ગુણ ગાતાં મુખીયાથઈએ,
કે તુજ સેવામાં અમે નીત્ય રહીએ, કે પ્રભુ તુજ આગળ હું નાચું,
કે જૈન હિતેષ્ટું હાલો ગાવે, કે પાપ પુન્ય સાથે આવે,
કે આ મનુષ્યા દેહ ફરી નહીં આવે, કે પ્રભુ તુજ આગળ હું નાચું,

— ❧ ❧ ❧ —

પદ ૨૩

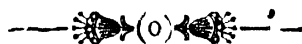
રાગ, “આજ સામ મોહલીનાં ખંસરી બજાય કે,” એ રાહ.
પદ પ્રભુ આજ હું પ્રણામ તો પ્રીતે કરું,
પ્રણામતો પ્રીતે કરું, પ્રણામ તો પ્રીતે કરું, પદ પ્રભુ આજ
હું પ્રણામ તો પ્રીતે કરું, ટેક,
નીત નીત નરને તાર, આવી પદ તારે દ્વાર,

“તાર તાર” એ ઉચ્ચાર, આપને ઉચ્ચારે છે, પદ્મ પ્રભુ આજ હું.
સાંભળ વીધન કાઢો મુળ, તુજ આગે શકે સહુ ધુળ,
ડાહ્યો જૈન હિતેચ્છુ મળી, નમનથી ઉચ્ચારે છે, પદ્મ પ્રભુ ૨

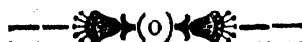
પદ ૨૪

“સુણો તુમયાર પરદેશી, ખચન કેસે નીભાવોગે, ”એ રાહ,
સંભવ ધરૂં ધ્યાન હું તારૂં, લાગે મને નામખહુ પ્યારૂં, ટેક,
કર્યો છે કર્મ ધણાં ભારી, હવેલ્યો આપ ઉમારી,
મને છે આશ હે તારી, પ્રભુ ગુણ કેમ વીસારૂં, સંભવ ધરૂં ધ્યાન
ક્ષમા કરો વાંક શીવદાયા, જૈન હિતેચ્છુએ ગુણ ગાયા;
કહે ડાહ્યો શેનાબયા, સંભવપણ નામ ન ચિસારૂં. સંભવધરૂં.

પદ ૨૫

રાગ. “મેં વારી જોખનામં તેરે સંગ,” એ રાહ.
અણત છનછ રાણેરે લાજ, રાણેરે લાજ સંભાળો કાજ
અણત ૦ ટેક.
કાજ અનંતા ભમરેરે હું થાઉંયો, આંરો નહીં પાર મહારાજ
અણત ૦ ૧
વિજયાનંદન વીનતી સ્વીકારો, તું છે સઉનો શીરતાજ. અણત ૦ ૨
ડાહ્યો જૈન હિતેચ્છુ નમેછે, નમેછે જૈન સમાજ. અણત ૦ ૩

પદ ૨૬

રાગ. “વીનતી ધરજો ધ્યાન, જન સહુવીનતી ધરજો ધ્યાન.” એરાહ

કોણે દીઠીછે કાલ, જગતમાં કોણે દીઠીછે કાલ.

માટે ચેતી તું ચાલ, જગતમાં કોણે દીઠીછે કાલ. ૧૬.

રાત્રી દીવસ પ્રીત કામમાં ફરતો, તું તારું ચીત બાળ. જગતમાં

કોવ, માન, માયાને પેસો; છે એની જંજળ, જગતમાં ૦ ૨

પહેલેથી સૌ સમજ ચાલો, નહીતો થશો બેહુલ. જગતમાં ૩

તજ હું પદ રાખી શીતળતા, દીઠે રસ્તે તું ચાલ. જગતમાં ૦ ૪

મનની આશા મનમાં રહેશે, જેકર તે તતકાળ. જગતમાં ૦ ૫

વીચાર તારા મનમાં રહેશે, પળમાં પકડે કાળ, જગતમાં ૦ ૬

પુન્ય પરમારથ, ધર્મ તું કરતાં, પ્રભુજીને સંભાળ. જગતમાં ૦ ૭

માટે પ્રભુપર પ્રીતી રાખો, (તો) હોશે જયજય કાર. જગતમાં ૦ ૮

જૈનહિતેચ્છુ સલા મળીને, ગાવે પદ આ રસાળ. જગતમાં ૦ ૯

— (૦) —

પદ ૨૭

“ગીરમારીરે વાત કહું તે વિચારો,” એ રાગ.

ભીડ ભંજનજીરે, ભીડ હુમારી ભાગો; નીજ શેવકનાં દુઃખ

કાપો, ૧૬.

પ્રભુ આશરોરે મારેછેરે તમારો, તુમ વિના નથીકાંઈ આરો.

જૂઝ. કરજોડી કડંછું અરજીરે, સ્વીકાર કરો જનવરજીરે;

જન જાણે નહીં આપ, મરજીરે.

આપ વિનારેકાપે કોણ બળાપો, નીજ શેવકનાં દુઃખકાપો. ૦૧

આવ્યો આથડીરે આશરે હુતો તમારે, આપવિના વીધન
કોણ વારે.
ખેડક પુરમાંરે, આપ દીસો અલખેડા, અમને સહાય કરો;
કબ વેળા.
હુત દુઃખ ટાળો દીનનાથરે, બુડતાં ઝાલો હાથરે; વંદે જૈન
હિતેચ્છુ સમાજરે.
પ્રભુ મારારે, સર્વેને જશ આપો; નીજ શેવકનાં દુઃખકાપોર

પદ ૨૮.

રાગ. 'સાર સારે સુરત સહેર, મુખઈ અલખેડી.' એ રાહ.
જીવો જીવોરે સર્વે જન, પૈસો બહુ વહાલો, ટેક.
અવતરી આ સંસારમાંને; કરોએ અમે બહુ પાપરે.
સર્વે કામમાં જોતા ફરીએ, પૈસો સહુનો આપ. પૈસો ૦ ૧
પૈસો પૈસો કરેજ સર્વે, પૈસો સૌનું મુળરે.
પૈસા માટે જન સૌ ફાકે, હાથમાં લઈને છુજ. પૈસો ૦ ૨
પળમે પૈસો દેર કરાવે, પળમે રાખે રાજરે.
પળમે આખું રાજ્ય અપાવે, પળમે કરાવે ખાખી. પૈસો ૦ ૩
પળમે પાસે પૈસો આવે, પળમે નાશો જાયરે.
કહેવત રાજા રક સરોખું, રંક રાજા થાય, પૈસો ૦ ૪
માત તાતને બ્રાત સગા સૌ, પૈસો જોઈ લલચાયરે.
કહેશે એછે ચતુર શાણો, ખંમા ખંમા બહુ થાય. પૈસો ૦ ૫
પણ પાસે કોડી ના દખે, બોલાવશે નહીં કોઈરે.
કહેશે એ છુચ્ચો છે ગાંડો, આખરે એણે ખોઈ. પૈસો ૦ ૬

પૈસા જેની પાસે હોય તે, કહેવાસે એ શેઠરે.
 હોય કુકર્મી કોઈ નવ કેહેશે, કરશે એની સૌ વેઠ. પૈસો ૭
 કરે જન પૈસાને માટે, સારાં નડતાં કામરે,
 ભુખ્યો રહી રાતે પછુ જાગે, તોય ન મળતા દામ, પૈસો ૮
 પુન્ય પોટલી પાસે રહે છે, ત્યાં સુધી સૌ સુખરે.
 કરમ પોટલી આગળ આવે, ત્યારે પડશે દુઃખ. પૈસા. ૯
 પહેલા ભવની કરણી જેવો, તેવા મળશે દામરે.
 ખટપટ ભાઈઓ સર્વે મુકીને, ઠરો ધરમનાં કામ પૈસો ૧૦
 આ ભવ સારાં કત્ય કરીને, ક્રાધ લોભ સૌ મુકારે.
 ઉભા ન રહો એકબાઈમાં, સંપ નામ નવ ચુકો. પૈસો ૧૧
 મારૂં તારૂં કરશે નહીં જન, સારૂં નહીં લગારે.
 કાણુ કમાએકાણુ ખાય છે, જુઓ જગતમાં સાર પૈસો ૧૨
 ધરમી ધરમ દયાનો ધારી, પ્રભુ નામ ના ભુલોરે.
 મોહની રૂપીઆ દુનિઆના, નાવમાં ના બુડો. પૈસો ૧૩
 ડાહ્યાનર મનમાં ચેતીને, સમજો સઘળો સારરે
 આંટાં કાંટાં કોઈના કરશે પળમેં પકડશે કાળ. પૈસો ૧૪
 એતવણી. આ પદ ઉપરના રાગમાં ગવાય છે. તે કેરખાના
 રાગમાં ગાવું હોય તો તમામ કડીમાંથી, (રે) કાહાડી નાંખી,
 આંકણી નીચે પ્રમાણે બોલવી,

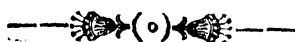

રાગ, “સોહાશિર કહું ગીરે, સૈ અલાઅલારે.”

દુનિયાં પૈસાની ગરજરે, કે દુનિઆ પૈસાની ગરજ.
 સ્વિકારો પ્રેમે પ્રભુ અરજરે, કે દુનિયાં પૈસાની ગરજ આંકણી.
 (કડીબુઓ,) પૈસો પૈસો કરેજ સર્વે, પૈસો સૌવું મુળ.

પૈસા માટે જન સૌ ફાકે, હાથમાં લેધને ધુળ દુનીઆં પૈસાની૦ ૧
 ઉપર પ્રભાણે દરેક ટુકે ગાવાથી, તે રાગમાં ગવાસે.
 વળી ચોપાયા છંદની. માફક ગાવું હોય તો નીચે પ્રમાણે.
 (ત્રાવણની માફક)

૫૬. પૈસો પૈસો કરેજ સર્વે, પૈસો સૌનું મુળ.
 પૈસા માટે જન સૌ ફાકે, હાથમાં લેધને ધુળ.

આરતી.

રાગ “પ્રાર્થના રાગાજનો આરતીનો”.

જ્યદેવ જ્યદેવ લિડલજન દેવા પ્રભુ, લિડલજન દેવા
 બાળ અમે સૌ કરીએ, નિશદીન તુજ સેવા જ્યદેવ૦
 રીચક, ઘઝીત, સંભવ, અભિનંદન, સેવુ; (૨) પ્રભુ૦
 શુભતિના ગુણ ગાઈ, (૨) પદ્ય નામ લેવું. જ્યદેવ૦ ૧
 પછી શુપાર્શ્વનાથ ચંદન જ્યકારી (૨) પ્રભુ૦
 શુવધીનાથ દયાળા, (૨) તું છે ઊપગારી. જ્યદેવ૦ ૨
 શીતજનાથ, તે હંસ, વા શુપુજ્ય નમીએ (૨) પ્રભુ૦
 વિમલ વિમળ* બુદ્ધિના (૨) અનંત જન ભજીએ; જ્યદેવ૦
 ધર્મનાથ તુજ નામ, જગમાં છે સાચું (૨) પ્રભુ૦
 શાન્તી કુંયું ની ભક્તિ (૨) કરવા મન રાચું; જ્યદેવ૦ ૪

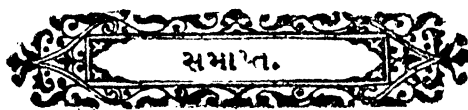
*વિમળ જેનામાં મેલ નહીં, એવી ચોખી બુદ્ધિવાળા.

- અર, મહી, કરે મહેર; મુનેસુત્રત સ્વામી (૨) પ્રભુ ૦
 નેમીનાથ ન વંદન (૨) કરિએ શીરનાંમી જ્યદેવ ૦ ૫
 રાજેમતીના કથ, નેમનાથ રશિયા (૨) પ્રભુ ૦
 શ્રીહિ દિક્ષા લધુ વયમાં, ગિરગરે વરિયા જ્યદેવ ૦ ૬
 પારશ્વનાથ દયાળ, દયા કરો ભારી (૨) પ્રભુ ૦
 નાગ નાગણની જોડી, (૨) બળતી ઉગારી જ્યદેવ ૦ ૭
 વર્ધમાન હનચંદ, ચોવીસમા રાયા (૨) પ્રભુ ૦
 ખેડા જૈન હિતેચ્છુ (૨) શુભ તારા ગાયા, જ્યદેવ ૦ ૮
 ડાહ્યા, મોહનલાલ, કહેછે કરજોડી. (૨) પ્રભુ ૦
 વાંકવિભુ સહુ હરજો (૨) પાપ કર્મતોડી જ્યદેવ ૦ ૯

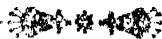

દોહરો

- દ્વય કરજોડી વિનવું, સૌ જનને આવાર;
 “ખેડા જૈન હિતેચ્છુ” ના, બોલો જ્યજ્યકાર. ૧

આમાલી થયેલા માહુક.

ખેડા.

- ૧૦ મેદા બેનઘાલા તરફી.
- ૧૧ ભાપર મુલાવચંદ.
- ૫ મુનીલાલ મુલચી જીનડેવચંદ.

અમદાવાદ

- ૧૦ રોડ મુનીલાલ મુનીચંદ
- ૩ શા. બાળીલાલ રતનચંદ

પુના.

- ૧ અરપચંદ કેવલચંદ.

લુણાવાડા.

- ૨ ભવનલાલ શુરાલાલ.
- ૨ દેવી લક્ષ્મી રામચંદ.
- ૨ ડો. સી. મનમુખ બેળા.

ઉકલાવ.

- ૧૦ નાહાલચંદ મહુકચંદ.

વેળાસર.

- ૬ બોમલ ટ્રેડરજ.

પંચાસર.

- ૫ માલચંદ બેન.

રવિન.

- ૧૩ માલેકલાલ મનમુખ વિગર.
- ૧૨ અવલચંદ પ્રભુદેવ વિગર.

વલ્હી.

- ૧ મુરચંદ દાલાલચંદ.
- ૨ નામરદાસ બાલચંદ.
- ૨ શુરાલાલ હીમજ.

વડોદરા.

- ૧૦ નેમચંદ જુમચંદ.

મુંશરામપુર.

- ૫ દેવચંદ દલસુખ

મુલ્શાપા.

- ૫ શાખારામ દુલવલાલ.

રામપાડ. ઇડરસ્ટેટ.

- ૫ જામણલાલ પદમરી.
- ૨ લલ જીટાલાલ બળદેવ.

તાંડોલ-રાજપિંપળા. રવથાન

- ૧ વિસ્તનાથ બેથંકર રૂપિ.

ખેડા.

- ૫ પરીખ મલ્લીલાલ જોડલાલ.

શિવાય બેડેક ડોપીનાં ૧૨૦ માહુક થયેલાં છે.

પણ જમાના તમામને લીધે બચ્યાં નથી.

